

afgrænsningsproblem. Mener hr. Tom Behnke ikke, at der er et afgrænsningsproblem? Mener hr. Tom Behnke ikke, at der er problemer med, at mange ældre – diffuse ældre f.eks. – kategoriseres som senildemente? Mener hr. Tom Behnke ikke, at der er problemer med, at diagnosen senildemens ikke er entydig?

Hr. Tom Behnke taler om disse tragiske ulykker, der vil komme, hvis vi ikke handler i dag. Vi er alle opsat på at finde en løsning, men der er faktisk nogle af os, der mener, at vi må sikre den rigtige løsning og have det her problem grundigt belyst, inden vi haster noget igennem.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Problemet har været undersøgt siden 1993. Nu skriver vi 1996, og der er endnu ikke sket noget som helst. Vi kan ikke sidde med foldede hænder og vente og vente og vente, mens udviklingen kører videre derude, mens vi ser, at der desværre fra tid til anden er demente, der kommer til skade. Der skal handling til nu, og det, jeg påpeger, er, at den manglende handling – altså ansvaret for den manglende handling – kun ligger ét sted og det er i Folketinget, som ikke tør tage diskussionen om dette her, men skyder det over til hjørnespark i et eller andet udvalg, som så skal komme med noget, man kan dække sig ind under. Derfor mener vi klart og tydeligt, at ansvaret ligger her i Folketinget.

Jeg er enig i, at der i dag er problemer med at diagnosticere helt entydigt. Hvornår er man dement, og hvornår er man ikke dement? Men jeg kan jo ikke som folketingspolitiker stå her og lave en afgrænsning af det. Vi er som folketingspolitikere sat til at lave nogle love og nogle spilleregler, og så må det være de mennesker, der har forstand på demente, som sætter grænsen for, hvornår man er dement, og hvornår man ikke er dement.

Derfor er forslaget her også udelukkende lavet som et tilbud om, at man rundt om på plejehjemmene, hvor man har forstand på disse her ting, kan vælge, om man vil benytte sig af elektronisk overvågning, eller man ikke vil, og hvis man vil gøre det, i hvilken form man så vil gøre det. Det mener vi nemlig ikke skal være op til Folketinget at afgøre; det skal være op til de mennesker, der har med de demente at gøre i det daglige, og som har forstand på præcis at afgøre, hvornår der er tale om en dement, og hvornår der ikke er tale om det. Og problemer med at lave en præcis afgrænsning synes jeg

ikke skal være årsagen til, at vi bare bliver ved med at udskyde at træffe nogle beslutninger, som kan være til gavn for de demente.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en socialreformkommission.

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 29/11 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

SF ønsker, at Folketinget skal pålægge regeringen at nedsætte en meget hurtigarbejdende socialreformkommission, som skal give baggrund for en konsekvent revision af bistandsloven. Nu er jeg ikke helt klar over, hvad forskellen er på en revision af bistandsloven og en konsekvent revision af bistandsloven; det er nok nogenlunde det samme.

Forslaget, som kunne betragtes som en genfremsættelse af et gammelt SF-forslag, skal ses i lyset af regeringens arbejde med en revision af bistandsloven. SF tager et hørings svar fra LO til indtægt for forslaget om en socialreformkommission. Det mener jeg nu ikke rigtig at SF kan gøre, for det forslag, der indgår i LO's hørings svar, er langt bredere end det, SF lægger op til.

LO ønsker en grundlæggende reform af ikke bare det sociale system, men i virkeligheden af